

In juli 2013 kregen wij (Brigitte, collega van Bernadette van de Ven, voorzitter van de stichting Tafadhali en Astrid, 4^e-jaars Geneeskunde studente) de unieke kans om drie weken in Mwanza, Tanzania te verblijven en met eigen ogen te zien wat het Shaloom Care House voor de patiënten doet en betekent. Via Tafadhali kwamen wij in contact met Anna-Brigitte, de enige Nederlandse Witte zuster die nog in Afrika is, bij haar hebben wij 3 weken mogen logeren. Hieronder een impressie van onze indrukken:

Meteen na aankomst op pad gegaan met Msafiri, de coördinator van het Shaloom Care House (SCH). Hij heeft ons een rondleiding gegeven op het terrein van het SCH en het Youth-centre van het SCH, en liet ons kennis maken met diverse stafleden.

De poort van het Shaloom Care House

Huisbezoek in the middle of nowhere.

Daarna met 3 Home Based Care Volunteers, een verpleegkundige van het SCH en een social worker verschillende huisbezoeken afgelegd. Voor ons gevoel in the middle of nowhere en in de bush geweest, maar met een jeep kom je hier ver! (en toch overall bereik met de vele mobieltjes;)

Gelukkig constateren we dat het met HIV/AIDS ook hier de goede kant op gaat! Alle mensen die wij bezocht hebben hadden toegang tot medicatie en waren in redelijk goede conditie, op een patiënte na. Dan zie je meteen hoe belangrijk een sociaal netwerk hier is.

Deze vrouw had dat namelijk niet waardoor voor zichzelf zorgen, en dus ook medicatie-inname een hele taak is. Dit bewees ook meteen de meerwaarde van de HBC-Volunteers. Door hun bezoeken worden mensen gestimuleerd om toch actief te worden, en niet de hele dag alleen maar "in bed" (op een matje) te liggen.

Ook hebben we 'spreekuur' meegedraaid op het Shaloom Care House. Een spreekuur verloopt hier wel heel anders dan in Nederland. Mensen komen zich in dezelfde kamer zich aanmelden, aanvullende voeding ophalen en op counseling-gesprek na hun bezoek aan de dokter, waarna zij hun medicatie krijgen voor de komende maand. Ook hebben we geholpen met statussen in-, en aanvullen. Voor ons leuk om meer inzicht te krijgen in het systeem dat hier gebruikt wordt.

De medicijnkast van het SCH

Gratis testen op HIV

Op een ochtend met een team van Shaloom Care House op pad geweest om mensen gratis te testen op HIV. Met de truck naar een plek in de buurt van het centrum van een stadje gereden. En daar de mobiele testplek "ingericht". Dit betekent: een tentje opzetten, een paar stoelen erin, een stoel in het midden met het testmateriaal erop, en aan de slag. Om mensen te attenderen op onze aanwezigheid, waren een paar grote boxen (2 meter hoog) met DJ ingezet, en een paar vrijwilligers die mensen opriepen om zich te laten testen.

Het testen gebeurt met dezelfde testen die wij in Nederland gebruiken.

Een vingerprik, bloed op een stripje, en even wachten. De uitslag werd meteen meegedeeld in de tent, waar ook nog een 2e persoon getest werd. Dus tot zover de privacy...

Het resultaat na 1 dag testen (11:30 - 16:00): 109 personen getest, "slechts" 5 mensen positief! Hier doen wij in Tilburg toch wel 4 weken over. Voor Tanzaniaanse begrippen viel het echter erg mee.

De benodigdheden voor het testen

In het weekend stond een MAHAVI-meeting op het programma. Voor ons het beste te omschrijven als een soort van scouting-bijeenkomst voor kansarme jongeren. Verschillende leeftijdsgroepen

Lunch bij de MAHAVI-meeting

waren bezig met verschillende activiteiten. De jongste zaten in een soort klas, er was een knutselgroep, een gespreksgroep (over school en de toekomst) en een (volks)dansgroep.

Ook aan ons werd gevraagd om ons steentje bij te dragen. Na wat wikken en wegen hebben we de kleuters "The wheels of the bus" geleerd, met de jongeren geknutseld (Scoubidou'en en kralensieraden maken) en onze "volksdans" werd": Twee emmertjes water halen, tot grote hilariteit van de kinderen.

Na al deze activiteiten kregen de kinderen allemaal lunch: 2 stukken brood, en thee (chai).

Bijzonder was ook de mogelijkheid om naar het Bugando Ziekenhuis, een van de drie grootste ziekenhuizen in Tanzania te gaan. Onze persoonlijke gids, Dr. Kanenda, heeft ons rondgeleid op de HIV polikliniek. Naar ons idee redelijk goed georganiseerd voor zo'n grote afdeling (13.000 patiënten!!).

Ook werden we op de verpleegafdeling (mannenafdeling) rondgeleid: 50 bedden en een staff van 14 personen (voor 24/7)!

Dus de verpleging is hier niet te benijden, het voelde wel heel erg als 20 jaar terug in de tijd: allemaal mensen met AIDS en erg ziek.

Bugando Hospital

We zijn hier zo enorm gastvrij ontvangen door Anna-Brigitte en de mensen van het Shaloom Care House dat we ons meteen thuis voelden. We hebben in drie weken enorm veel gezien en een goed beeld gekregen van het vele goede werk dat de medewerkers en vrijwilligers van het Shaloom Care House hier doen. Wel realiseren we ons dat hier ook nog enorm veel werk te doen is, en onze hulp zeker nodig blijft. Wij dragen graag ons steentje bij!

Medewerkers van het Shaloom Care House